

# ZBORI



REVIJA · NOVE  
ZBOROVSKÉ · GLASBE  
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1934

LETNIK X · ŠTEV. 4

Pridobiš bogastvo

Otvoriš si lepo trgovino

Postaviš dom za svojo rodbino

Zavaruješ si brezskrbno starost

Preskrbiš hčerki doto in sinu opremo  
ako nalagaš svoje prihranke v

# MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 3

Izguba izključena.

**Ugodno obrestovanje!**

Telefon 20-16, 26-16.

Denar lahko pošiljaš s vsake pošte po čekovnih položnicah štev. 10.533.

*Vloge Din 420,000.000.—. \* Rezerve Din 12,000.000.—.*

**Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO**

je samo „ADLER“ - „GRITZNER“,

švicarski pletilni stroj „DUBIED“.

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust!  
Posamezni deli za vse stroje in kolesa  
edino le pri

**JOSIP PETELINC**  
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi



Telefon  
29-13

**Lepe opreme, ugodno odplačevanje!**

Telefon  
29-13

**ŠPEDICIJA**

**TURK**

**LJUBLJANA**

prevzema

ocarinenje

\*

prevažanje

vsakovrstne robe hitro  
in po najnižji tarifi.  
Vse informacije  
brezplačno.

Telefon interurb 24-59.  
Vilharjeva cesta št. 33.  
(nasproti nove carinarnice)

vsakovrstnega blaga v  
Ljubljani in izven Ljubljane  
z vozovi kot tudi z avtomobili.

Telefon interurb. 21-57.  
Masarykova cesta št. 9.  
(nasproti tovor. kolodvora)

« S L A V I J A »

**JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI**

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,  
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.

TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

## GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino

Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)

Štev. poštno-čekovnega računa 12.134

Zorko Prelovec (Ljubljana):

### † P. HUGOLINU SATTNERJU V SLOVO...



Obširen življenjepis pokojnega p. Hugolina Sattnerja so «Zbori» že ponovno prinesli. Sliko častitljivega, prezaslužnega našega skladatelja tudi. Ob njegovi smrti smo vsi klonili glave in se zavedli, da je slovenski narod izgubil moža, ki je bil glasbeni tvorec in je bilo njegovo življenje poleg svečeniškega, redovniškega udejstvovanja posvečeno izključno glasbi. Zadevno njegovo plodonosno delo bodo znali oceniti zanamci in težko je pisati, kako je sveži Sattnerjev duh posegel v naše glasbeno življenje kot mladenič, kako je ustvarjal v poznejših letih na poprišču svetovne in posvetne glasbe in kako je na zatonu svojega plodonosnega življenja še vedno snoval, koval načrte, kako bi rad še komponiral, zlasti mladinske, otroške pesmi, kako bi rad še poučeval svoj nad vse ljubljani cerkveni zbor, čigar požrtvovalnosti, discipliniranosti in glasbeni zmožnosti nikoli ni mogel dati dovolj hvale in priznanja. Kar oči so se

mu zaiskrile, kadar je pripovedoval, v kako kratkem času naštudira ž njim mašo, popolnoma novo, nikomur znano.

Namesto da bi častitljivemu starčku pisal običajni nekrolog, naj se njegovemu spomenu oddolžim rajši s tem, da povem bralcem «Zborov» nekaj o svojem zadnjem posetu pri tem priljubljenem našem mojstru-glasbeniku pred njegovo smrtjo.

K p. Hugolinu sem hodil dolgo vrsto let. Neštetokrat sem zvonil na porti frančiškanskega samostana. Pa sva vsakokrat po več ur po njegovi delovni sobi — postelja, klavir, miza, klečalnik — promenirala kakor po parku. Tako rad se je pogovarjal o vsem našem glasbenem delu, pohvalil, kar mu je prijalo, pa tudi kritiziral in povedal, kaj mu ni bilo všeč. Seveda nikoli niti malo ostrine ali sovraštva ali zavidljivosti ni bilo v njegovih tehtno izbranih besedah. Povedal bom tako, kot je on govoril:

«Moja večja dela, ki jih je z vso skrbnostjo izvajal mojster Hubad, so doživela pri publiku hvalo in priznanje. Glasbeni Matici sem bil zato zelo, zelo hvaležen, dasi nisem zaslužil toliko časti in slave, kakor so mi jo vedno izkazovali. V zadoščenje mi je bilo vedno tudi to, da so naši cerkveni zbori z velikim veseljem prepevali moje cerkvene skladbe. Ljubil in negoval sem vedno melodijo in zmerno harmonijo. Nisem bil nikoli nasprotnik tako zvane «moderne» glasbe, ampak vedno sem bil proti «matematični muziki», ki jo lahko napišejo, pa nima ne duše in ne srca. Lajovica, ki me je za «Assumptio» strahovito v «Novih Akordih» strgal, in Adamiča, ki zna za zbor izborna pisati, sem vedno visoko cenil. Pa tudi vse druge naše skladatelje. Premrlu sem včasih na tihem malo zameril, da se tako rad igra z vsemi mogočimi harmonskimi okreti, kar pač ne ustreza niti zmožnostim cerkvenih pevskih zborov niti vtisu, ki ga te skladbe pri bogoslužju napravijo na verno občinstvo. Le preprosto pišimo,

predvsem blagoslavno, in vsem bo prav! V cerkvenih skladbah, zlasti mašah, mi je bil vzor Rheinberger in nikoli mi ni bilo žal truda, kadar sem jih s svojim zborom študiral in dirigiral. Nova muzika ima druge cilje in namene. Bog daj, da bi se ji jih posrečilo uresničiti. Dvomim pa, saj je tudi n. pr. secesija naglo propadla in se vsa umetnost v slikarstvu, kiparstvu, poeziji in v glasbi zadnje čase že vrača k preprostosti in nezumetničenemu izrazu.»

Tako mi je p. Hugolin včasih pripovedoval. Bežne so te izjave, vendar zelo značilne zanj. «Zborom» je zadnje čase pošiljal svoje ljubke mladinske pesmi in najrajši bi imel vse čimprej natisnjene. In sva ponovno kramljala o možnosti izdaje.

Posebno naklonjen je bil pokojni mojster tudi pevskemu društvu «Ljubljanski Zvon», in ko smo se preselili iz Gajeve ulice v nove, lepe prostore v Mestnem domu, sem ga naprosil, naj bi jih prišel zvečer, ko bo baš vaja celotnega zbora, blagoslovit. Moji prošnji se je rade volje odzval. Prišel sem zvečer ob osmih na samostonsko porto, pa me je že s svojim ministrantom čakal, rekoč: «Midva ljubiva točnost!» In krenili smo mimo stolnice v Mestni dom, kjer je bila že zbrana «Zvonova» pevška družina in je začudeno gledala obisk našega častiljivega mojstra, društvenega častnega člana. Zavladala je tišina. P. Hugolin je stopil h klavirju in je na zbor naslovil izpodbudne besede za gojitev naše lepe pesmi, za vestno obiskovanje pevskih vaj in poslušnost nasproti pevovodji. Nato je blagoslovil nove prostore in nas vse. V zahvalo smo mu pa nato z radostjo zapeli njegovo veličastno velikonočno pesem «Vstal je Gospod». Bil je ginjen, pa tudi zboru so se orosile oči, ko nas je zapustil. Tisti večer smo vajo kar opustili.

Nekega popoldneva me sreča samostanski brat in me potrka po rami, rekoč: «G. p. Hugolin so slabi, v nedeljo so bili še na izprehodu, potem so

šli v cerkev, kjer je bilo hladno, pa so se prehladili.» Takoj sem pozvonil na porti frančiškanskega samostana in prosil, da me puste obiskati p. Hugolina. Fratri so mi rekli: «Lahko greste v njegovo celico, samo gospod Vas ne bodo več poznali...» Pa se nisem dal odgnati. Šel sem, nič potrkal. Na svoji postelji — poleg nje njegov zvesti tovariš radio — je p. Hugolin že hropel. Takoj sem spoznal, da Nestor naših skladateljev ne bo dočakal jutra. Dva fratra sta ga stražila in mu z vso ljubeznivostjo stregla. Pa stopim k postelji, rekoč: «Dober večer!» Roko mi je dal in me spoznal. Rekel je: «Prelovec, 'Dedek Krim' — —» Bil sem pač zadnji, ki ga je p. Hugolin poznal, nato je padel v agonijo in se ni več zavedel do izdih svojih blage duše. Nepozaben mi pa ostane vtis, kaj je Sattner v agoniji delal. Venomer je dirigiral in kar je delal vse življenje tako razločno, kakor bi se tega zavedal, naenkrat je še nekaj zlogov zgovoril: «fis! fov!» Mene je to tako prevzelo, da sem ljubemu mojstru poljubil odrevenelo roko in zbežal iz samostana. Drugo jutro zjutraj ob sedmih je zapel pri oo. frančiških veliki zvon. Vedel sem takoj, da zvoni njemu. Dopoldne so ga sobratje prenesli iz celice na porto, drugi dan smo se pa popoldne oddolžili pri pogrebu številni pevci vseh ljubljanskih, pa tudi zunanjih pevskih društev za njegovo uspešno glasbeno delo z lepo zapetimi žalostinkami. Vsem nam je srce krvavelo...

Naj Ti bo, p. Hugolin, tale skromen članek hvaležen šopek v Tvoj spomin! Prosi Boga, da bi tudi nam naklonil zvesto službo Bogu in narodu s prelepo našo pesmijo! Nam pa boš ostal vedno vzor svečenika, iskrenega domoljuba, predvsem pa plodovitega skladatelja, ki je obogatil našo cerkveno in posvetno glasbeno literaturo z deli trajne, nepozabne vrednosti.

Ave anima candida!

Zorko Prelovec (Ljubljana):

## Praški pevski festival leta 1934.

Nepozabni vtisi! Češkoslovenska pevska organizacija (Pěvecká obec československá) se je oddolžila spominu tvorcev svoje glasbe, skladateljema Bedřichu Smetani in Antoninu Dvořaku, z impozantno slavnostjo, ki je pokazala in dokazala vsemu glasbenemu in kulturnemu svetu nepopisno zrelost, zmožnost in discipliniranost češkoslovaških pevskih zborov ter dokumentirala ljubezen naroda do svoje pesmi. Umetniški uspeh vseh prireditelj in monumentalno nastopanje pevstva je potrdilo izborna češkoslovaška organizacijo POČ, ki je v administrativnih in organizacijskih pogledih na treh velikih pevskih prireditvah v zlati Pragi nad vse pričakovanje počastila svoja dva najmilejša tvorca. Nad 10.000 pevcev na pevskem odru pod vodstvom raznih pevovodij, ki so vadili mesece in mesece pred nastopom po ves dan, končno kombiniran orkester. V podrobnosti programa se zaradi pomanjkanja prostora ne moremo spuščati. — Slavnosti je otvoril koncert štirih praških pevskih žup dne 21. aprila zvečer v Smetanovi dvorani v Pragi. Skladbe: J. Suka, V. Novaka, Z. Fol-

prechta, B. Vomačke. Praška kritika je o tem koncertu pisala nad vse laskavo.

V nedeljo dne 22. aprila popoldne se je vršil na razstavi v veliki nalašč za to adaptirani dvorani koncert mladine. Pred popolnoma razprodano dvorano je prepevalo nad 11.000 pevcev od najmanjših dijačkov do deklic s srednjih šol in učiteljskih zavodov iz vse republike. Koncert je otvorila državna himna, ki jo je pela vsa pevska mladina s spremljevanjem orkestra. Vse pesmi, izvrstno naštudirane in z velikim navdušenjem zapete, so dosegle pri tisočglavih poslušalcih ogromno priznanje.

V nedeljo dne 29. aprila popoldne je pa bil prvi glavni festivalni koncert pevskih žup in vsega združenega češkoslovaškega pevstva. Na sporedu državna himna s spremljevanjem trobil (unisono), dalje J. B. Foersterjeva Češka pesem za mešani zbor (150 pevcev, članov dunajske pevske župe). Nato so nastopali združeni ukrajinski zbori (60 pevcev), dalje Zapadnoslovaška pevska župa JL Belle (145 pevcev) in Vsohnoslo-



Združeni moški pevski zbori POČ na pevskem festivalu v Pragi.

vaška župa Smetanova (85 pevcev), 280 pevcev pevskih žup severne češke, lužiskosrbske skladbe (Ber. Krawca), 400 pevcev prve češke in glasbene župe (J. Krička), združeni Smetanova in Hručkova župa (600 pevcev), (Ot. Zich Modlidba na Řipu, ki jo bomo objavili v prihodnji številki «Zborov»), 280 pevcev Palovske Plzenske župe J. Jindrich (Bitva u Domažlic, impozantna in veličastna skladba, 170 pevcev) in 440 pevcev Fibichove župe, 260 pevcev Kličkove župe, (200 pevcev) moški zbor praških žup, združeni ženski pevski zbori POČ (1000 pevk), združeni moški zbori (2000 pevcev) J. B. Foerster «Svati Vaclave», najuspelejša skladba vsega koncerta (sliko prinašamo; ljubeznivo nam jo je posodila POČ), 3000 pevcev in pevk (Jan L. Bella Orol Vtak), 3000 pevcev in pevk. Ta koncert je bil popolnoma razprodan; posetila ga ni samo Praga, marveč mnogo občinstva iz vse države. Prisotni so bili oficialni gostje iz političnih in kulturnih krogov ter zastopniki uradov. Navdušenje poslušalcev se je tokrat še stopnjevalo, ploskanja je bilo neobičajno mnogo. Pogled na te mase narodnih idealistov in pionirjev pevske umetnosti je bil presenetljiv in občudovanja vreden. Izmed Jugoslovenov smo sedeli v častni loži: kot zastopnik Južnoslovenskega Pevaškega Saveza njegov predsednik senator dr. Vladimir Ravnihar, za Glasbeno Matico ravnatelj Karel Mahkota, za Hubadovo župo JPS, pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» in uredništvo «Zborov» pa ja z. Pogrešali smo zelo glasbenikov bratov Srbov in Hrvatov. Mi trije Slovenci pa smo bili deležni od vodstva festivala neizmerne pozornosti in gostoljubja.

V ponedeljek dne 30. aprila je bila sklicana seja odbora Vseslovanske pevske zveze na staromestskem magistratu, ki jo je vodil zaslužni voditelj Vseslovanskega pevstva naš prijatelj dr. Luboš

Jeřábek. Isti dan popoldne se je zbralo na višehradskem pokopališču okoli 3000 pevcev in pevk, da se poklonijo na grobovih manom B. Smetane in A. Dvořaka. Na grobovih sta pela pevsko društvo «Křižkovski» iz Karlina in «Smetana» iz Vršovic, prekrasno slavnostno besedo je pa govoril o pomenu Smetanove in Dvořakove glasbe profesor bratislavske univerze dr. Dobroslav Orel. Iz njegovega govora priobčujemo vodilne misli. «V ključu Smetanovem je prišla češka glasbena umetnost do višje in končne definicije. Spori o mednarodnem mišljenju in umetniškem napredku so bili rešeni. Smetana je samostojno pisal glasbena dela svetovne vrednosti, iz katerega pa vendar gori narodna duša. Kljub Dvořakov pa je stvaril novodobno češko kantato in je zmagal s svojimi velikimi orkestralnimi in komornimi skladbami po vsem svetu. Smetana in Dvořak se v svojih delih vzajemno dopolnjujeta. Oba sta bila genija, ki sta češkoslovaškemu narodu v vsakem pogledu pridobila čast v vsem svetu.»

Popoldne je primator glavnega mesta Prage dr. Karel Baxa povabil v reprezentančne prostore praške nove knjižnice lepo število domačih in tujih gostov ter jim priredil majhno južino. Starosta dr. Jeřábek se je v zanositem govoru zahvalil za naklonjenost pevskemu udruženju ob priliki festivala. Primator pa je odvrnil na zahvalo, da si Praga šteje v čast na tako veliko in impozantno narodno pevsko prireditev. Udeležniki so bili ljubeznivo pogoščeni.

Zvečer je priredil v Smetanovi dvorani praški Hlahol v spomin A. Dvořaka tudi pri nas ponovno po Glasbeni Matici izvajano kantato za soli, mešani zbor in orkester «Mrtvaški ženin». Sodelovala je češka Filharmonija, dirigiral je J. Herle, solisti so bili V. Kvapilova, St. Tauber in Zd. Otava. Koncert je uspel v vsakem pogledu iz-

vrstno, izvajajoči so dobili od razprodane dvo-rane neizmerno priznanje. Istočasno so v radiu na Kraljevih Vinogradih koncertirali pevski zbori legijonarjev.

V torek dne 1. maja popoldne pa se je vršil v veliki dvorani razstave drugi glavni festivalni koncert POČ, na katerem je sodelovalo 6000 pevcev in pevk pod vodstvom dirigentov N. Kubata, A. Vendla, J. Herleta, B. Ojeznija, V. Spilke, J. Kvapila in orkester Češke filharmonije, ki je bil povečan na 150 članov. Pra-



Dr. Luboš Jeřábek, predsednik Vseslovenske pevske zveze in POČ, o katerem smo že v zadnjem zvezku poročali, da je praznoval 70letnico svojega rojstva.

škim pevskim slavnostim je posebno pozornost posvetil nad vse priljubljeni prezident republike T. G. Masaryk, ki je točno ob določeni uri prišel v spremstvu svoje hčerke dr. Alice. Pri prihodu v koncertno dvorano ga je pozdravil starosta POČ dr. Luboš Jeřábek s celokupnim festivalnim odborom ter ga je prosil, da mu sme pripeti festivalni znak, nakar je prezident smehljaje odgovoril: «Lahko, ampak pel z vami ne bom». Ko je vstopil v svojo častno ložo in zasedel svoje mesto, mu je množica stoje, posebno pa 6000 pevcev in pevk, ki je stala na odru, priredila več minut trajajoče ovacije, ki zlepa niso hotele ponehati. Vse izvajanje koncerta je poteklo v največjem redu. Za točne nastope so skrbeli Sokoli, vročina je bila pa neznosna. Po koncertu so imeli praški tramvaji silo dela, preden so te tisoče zvozili domov ali pa na kolodvore. Ker sem ostal še dva dni v Pragi,

sem stalno obiskoval poslovne prostore POČ, kjer so mi bili vsi funkcionarji zelo uslužni, zlasti urednik Pěveckega věstníka dr. Jaromír Fiala in tajnik POČ Fr. Krofta, brat našega ravnatelja Ljubljanske kreditne banke. Le s težkim srcem sem odpotoval iz bratske Prage in še po potu, ko sem se bal na brzovlaku, da v Avstriji počí peklenški stroj, sem brez spanja premišljal na velikansko organizatorno moč in sposobnost POČ. Dva festivala v Pragi sem že doživel, rad bi še tretjega.

## Iz naših organizacij in društev

Deseti kongres Južnoslovenskega pevaškega saveza se bo vršil dne 7. oktobra t. l. v Dubrovniku, kjer slavi tamošnje pevsko društvo «Sloga» 70letnico svojega obstoja.

Ipavčeva župa JPS v Mariboru, ki jo izvrstno vodi skladatelj Vasilij Mirk, je ob priliki 40letnice Celjskega pevskega društva priredila velik župni koncert, na katerem je pokazala uspehe svojega smotrnega dela. Nastopilo je 14 župnih društev vsako posamič, vsi moški zbori v moškem skupnem in vsi mešani zbori v mešanem skupnem zboru. Skupne nastope sta vodila župna dirigenta A. Horvat in Ivan Gašparič. Posamezne zборе iz svojih krajev so pa dirigirali: Vasilij Mirk, I. Gašparič, A. Horvat, N. Živko (septet iz Maribora), S. Šedlbauer iz Ptuja. Spored je bil pester, tudi v veliki meri dobro naštudiran in ga je številna publika sprejela z navdušeno pohvalo. Čast Ipavčevi župi!

Veličastna pevska svečanost je zbrala mnogo čestilcev ob priliki odkritja spominske plošče skladateljem Ipavcem v št. Juriju ob južni železnici dne 13. maja t. l. Na pobudo agilne Ipavčeve župe JPS v Mariboru so ta dan na rojstni hiši pokojnih skladateljev odkrili omenjeno ploščo. Skladatelj dr. A. Schwab je v zanosnem govoru orisal zasluge bratov Ipavcev za probudo narodne zavesti, ki so s svojimi krasnimi skladbami obogatili našo glasbeno literaturo. Predsednik Ipavčeve župe prof. Vasilij Mirk je predal občini z lepim govorom ploščo v čuvanje. Moški zbori Ipavčeve župe so nato zapeli pod pevovodjo A. Horvatom dr. G. Ipavčevu «Bodi zdrava domovina». Vsa množica je nato krenila pred župno cerkev, kjer je bila nato blagoslovitev temelja spomenika in v njo vložena pergamentna listina s podpisami zastopnikov pevskih organizacij in društev ter zastopnikov oblasti in vojske. Nato se je vršila komemoracija na grobovih dr. Gustava in dr. Josipa Ipavca na domačem pokopališču. O pomenu glasbenega dela treh bratov Ipavcev za našo glasbo je izpregovoril pevovodja Hubadove župe JPS v Ljubljani Zorko Prelovec, nato so pa mariborski pevci pretresljivo zapeli Gustavovo ponarodelo «Kje so moje rožice». Slavnost je napravila na vse navzočne veličasten vtis. Za postavitev spomenika skrbi in se briga ter zbira darila odbor pod predsedstvom odvetnika dr. Rudolfa Doboviška. Svoj sedež ima v št. Juriju ob južni železnici pri Celju. Vsa pevska društva in vse pevske zборе pozivamo, naj po možnosti za spomenik prispevajo!

Slavčev zlati jubilej je bil lep praznik ne samo slovenske, marveč tudi slovanske pesmi. Potek slavnosti bi radi našim čitateljem v vseh podrobnostih orisali, zaradi pretesnega prostora pa se moramo omejiti le na kratke podatke. Dne 20. maja t. l. so se poklonili pevci na pokopališču pri Sv. Križu na grobeh umrlih tovarišev. Po tem činu pietete se je vršil dopoldne v veliki dvorani «Uniona» koncert gostov, na katerem sta vzorno nastopila železničarski pevski zbor «Sava» iz Zagreba in bolgarski pevski zbor «Rodna pesem» iz Plovdiva. O prihodu tega odličnega bratskega pevskega zbora poročamo še na drugem mestu. Koncert, ki je bil izvrstno obiskan, ne samo od občinstva, temveč tudi od predstavnikov oblasti in kulturnih organizacij, nas

je seznanil z bolgarsko vokalno glasbo. Bilo je mnogo čestitanj, poklonitev vencev in daril ter iskrenega navdušenja. — Isti večer se je vršil prav tam slavnostni koncert «Slavca», na katerem so sodelovali orkester dravske divizije pod taktirko dirigenta kapetana Živanovića, ki je zaigral državno himno, potem pa spremljal priljubljenega koncertnega pevca Franzla. Uspeh dirigentove skladbe je bil velik. Pevski zbor «Slavca», ves prenovljen in pomlajen, je pod vodstvom svojega novega pevovodje I. Rupnika nato izvajal modern spored, ki pa je bil za «Slavca» še malo trd oreh. Pokazalo se je, da je «Slavec» na pravi poti in da stremi za čim popolnejšim izvajanjem. Bilo je mnogo navdušenja, spontanih aplavzov, cvetja, in še Bolgari so enkrat zapeli, da je imel koncert poleg vseskozi slavnostnega razpoloženja tudi slavnosten zaključek. — Jubilejno slavnostno zborovanje dne 21. maja 1954. dopoldne v dvorani Filharmonične družbe je poteklo v najlepši harmoniji. Odlični zastopniki, predvsem zastopnik Nj. Vel. kralja, vlade, oblasti, narodnega predstavnštva, naših narodnih, kulturnih, zlasti pevskih društev so s svojo navzočnostjo počastili zaslužno petdesetletno delo «Slavca». Nešteto ustmenih, pismenih in brzojavnih čestitk je pričalo, da javnost od vsepovsod priznava eminentne zasluge društva. Ob proslavi je izšla tudi spominška brošura z zgodovino društva. Bogato je ilustrirana. Ljudstva se je za časa Slavčevih slavnostnih dni zgrnilo na debele tisoče, največji sijaj pa jim je seveda dal obisk bolgarskih pevcev, ki so bili prisrčno sprejeti. Iz srca želimo «Slavcu», da tudi po zlatem jubileju naravna svojo pot v sedaj začeto resno umetniško smer!

**Dnevi omladinske glasbe** so bili 2. in 3. junija v Ljubljani. Na predvečer je skladatelj Emil Adamič predaval o mladinski glasbi. Dne 2. junija je imel Trboveljski slavček svoj stoti koncert in je izvajal z znano dovršenostjo pod vodstvom Avgusta Šuligoja najnovejše skladbe raznih skladateljev. Na koncertu 3. junija pa je nastopilo 1200 otrok (sliko nastopa smo v zadnji številki «Zborov» že priobčili). Koncert je bil razveseljiv pojav in je dosegel prav lep uspeh.

V našem radiu so stalno in soperu koncerti pevskih zborov, oktetov, kvintetov in kvartetov, ki jih imajo poslušalci rajši ko solistovske nastope. Tako so v juliju večkrat peli domači solisti pevskega zbora «Ljubljanski Zvon» izključno skladbe, ki so izšle v «Zborih» ali pa v založbi pevskega društva «Ljubljanski Zvon», prav tako pa je večkrat prepeval marljivi društveni oktet pod vodstvom Doreta Matula. Dvakrat je uvodno besedo kot propagandno predavanje za «Zbore» govoril urednik Zorko Prelovec.

**Pevski zbor «Glasbene Matice»** se odpelje ob koncu septembra na koncertno turnejo po Bolgariji.

**Pevovodja Celjskega pevskega društva Pec Šegula** je prejel odlikovanje Sv. Save V. razreda. Neumornemu pevskega poborniku, ki je pred kratkim skočil v jarem sv. zakona, dvakrat čestitamo!

**Hrvatsko pjevačko udruženje Lisinski** priredi v začetku leta 1955 turnejo po Češkoslovaški republiki.

**Ob priliki 25letnice skladateljskega udejstvovanja Svetolika Paščana** bo priredilo žensko muzičko udruženje koncertni večer njegovih skladb.

## Novosti

**Belokranjske**, za moški zbor priredil Matija Tomc. Izdal in založil «Akademski pevski zbor» v Ljubljani. Cena Vsebinska je prirejena po zapiskih in fonogramih (notacijah) dr. J. Adlešiča (N. Štritofa), avtorja, O. Deva, L. Kube in F. Marolta. Vsekakor uvaženja vredna zbirka, ki jo je krstil naš priznani Akademski pevski zbor s prvim izvajanjem. Tomc je iz kratkih ljudskih napevov ustvaril večje glasbene stavke s silno ritmiko in je te bisere nenavadno vzorno in samoraslo obdelal. Zbirko vsem boljšim moškim zborom prav radi priporočamo.

**Laudes Eucharisticae** partim ad 4 voces inaequales, partim ad 4 voces aequales redactionem curavit Vincentius Vodopivec. Goritiae. 1954. Edidit et opalographo multiplicavit Romanus Pahor, Ranziano (Gorizia). Venumdatur apud «Libreria Cattolica», Gorizia. Pretium (cena) 7 lib. Že zopet je zbral neumorni skladatelj iz Kromberga pri Gorici zbirko štirinajstih evharističnih pesmi za moški in mešani zbor ter

dva rezponzorija za štiri evangelije pri procesijah. Prispevali so skladbe Lojze Bračuš Sočenko, Janez Lahar nar in izdajatelj sam. Skladbe niso težke in bodo zelo uporabne.

**Breda Šček: Raste mi, raste...** 7 kraških samospjevov za glas in klavir. Trieste 1954. Tiskano kot zasebni rokopis. Pisal Orel Silvester. Cena 12 lir, v Jugoslaviji 50 Din. Čudovito agilnost očituje plodovita primorska skladateljica Breda Ščekova, ki se je naselila na Štajerskem. Dasi je napisala lepo številno cerkvenih pesmi pa tudi svetnih za zbor, nam je sedaj podarila samospjeve s klavirjem na besedila Esena, pa tudi narodno besedilo. Pesmice kažejo po fakturi in po klavirskem partu zanimiv napredek skladateljice. Naj bi našle čimprej v vrstah naših solistov interprete, da jih bomo lahko čuli raz koncertnega odra. Izvajanje gotovo za služijo.

**Prav važni so bili članki** pevovodje in skladatelja Ludovika Puša pod zaglavjem «Naša pesem» in «Radio» ter «Ambrozije Srake» Glasbeni pomenki v «Pevcu». «Pevce» sedaj zopet redno izhaja in napreduje. Svojega tovariša pod uredništvom prof. Matije Tomca iskreno pozdravljamo.

«Zvuk», glasbeni list, ki ga ureja Stana Ribnikar v Beogradu, Poankarejeva 31 (letna naročnina 100 Din), je posvetila zadnje zvezke s temeljitimi članki in na naslovni strani tudi s slikami Smetani in Dvořaku, Richardu Straussu in Vatroslavu Lisinskemu. List moremo vsakemu jugoslovenskemu glasbenemu izobražencu priporočati v naročbo.

**Največji glasbeni češki list «Tempo»** (Listy Hudebni Matice), ki ga prejemamo v zameno za «Zbore», prinaša imenitne članke o vsem češkoslovaškem glasbenem življenju, pa tudi od zunaj. Naš prijatelj, slavni dirigent Vaclav Talich, je v devetem zvezku priobčil vseskozi zanimiv članek «Kaj smo dolžni Dvořaku». Najlepši letošnji zvezek je bil posvečen 60letnici rojstva skladatelja Josefa Suka. Bil je bogato ilustriran s slikami in faksimili.

**Prav zanimiv članek** je priobčeval «Muzičar» pod naslovom «Nekoliko riječi o pjevanju i glasu». List piše tudi o važnosti izdaj domačih skladateljev.

## Razno

NADUČITELJ LOVRO HORVAT — 70LETNIK.\*

(Konec).

Leta 1902. pa se je Horvat preselil v Čače pod Dobračem in se tu posvetil zbiranju in harmonizaciji koroških slovenskih pesmi. V Zili se je seznanil z Oskarjem Devom, ki sta postala iskrena prijatelja. Ker je Dev sestavljal tedaj svojo zbirko koroških pesmic, mu je dal Horvat tudi svoje zapiske na razpolago. Pesem «Čej so tiste stazice», ki jo je Horvat pobral gori za Dobračem, stoji danes, kakor mu jo je Horvat izročil, neizpremenjena v zbirki iz leta 1912. Prav tako «Da b' biva liepa ura», «Dečva, to mi povej», stara nagrobnica: «Zahvalim Vam, prijatelji», «Je tičca priletela», kvintet: «Ko b' Zilo in Dravo» (V. zv.), «Treba ni k mojej dečli jeti» itd., ki so iz Horvatovih zapiskov neizpremenjene v teh zbirkah.<sup>1</sup> Dev je Horvata nekajkrat posetil v Zili in ostal pri njem po več dni, pa tudi Horvat ga je obiskal v škofji Loki, Kranju, Ljubljani in Mariboru, kjer sta vedno snovala in kovala mile koroške pesmi. Drugih stikov s slovenskimi glasbeniki Horvat, žal, ni imel.

V Čačah pa se je Horvat neodpustljivo pregrešil. Bil je presilno naroden in zagrizeno nemčurstvo je doseglo, da je bil leta 1910. premeščen v nemški Pontafel. Namenjen mu je bil pa Kornat, ubupno gnezdo v leški dolini pri Luggauu. Le dobra službena kvalifikacija ga je rešila; vzrok premeštive pa je bilo neomajno narodno prepričanje in — slovenska pesem.

V Pontablju je imel Horvat svoj družinski kvartet, ki ga je pripeljal tudi k skupščini Ciril-Methodove družbe. Takrat je Ljubljana prvokrat slišala: «Glej čriez jizaro, tam čriez gmajnico».

Vsega je Horvat osnoval na Koroškem 11 pevskih zborov, s katerimi je razširjal po tej lepi deželi slovensko kulturo.

<sup>1</sup> Te trditve ni mogoče dokazati, ker je Oskar Dev že v grobu. — Op. ur.

Tudi v Pontablju se je Horvat pregrešil, ker po mnenju hipernemcev slovenski učitelj ni sposoben vzgajati nemško mladino v nacionalnem duhu.

Po daljšem pogajanju z deželnim šolskim nadzornikom Bendo in deželnim predsednikom Fries-Skenetom je prišel tik pred svetovno vojno v slovensko Globasnico, kjer je imel nekaj let mir, dokler ga niso spravili nemčurji zaradi «Gospodina Franja» in jugoslovanske propagande v hišno preiskavo in zasledovanje. A tudi to je minilo in ob koncu leta 1918. ga je poklicala jugoslovanska vlada za nadučitelja na šestrazredno nemško šolo v Prevalje, ki jo je po kratkem času preosnoval v slovensko.

Tam ga je čakala spet druga usoda. Leta 1920. sta mu umrla v šestih mesecih dva nadobudna odrasla sinova, medtem ko je ležala mati na smrtni postelji. Mati je okrevala, sinova pa spita večno spanje na Mirogoju v Zagrebu.

Leta 1922. je šel Horvat po 40letnem zvestem službovanju v pokoj in živi sedaj na svojem posestvu v Kamniku, kjer se bavi z zbiranjem in prirejanjem preljubih koroških napevov.

Predlanskim je izdal «Venec koroških zborov», ki so našli v slovenski javnosti zelo prijeten odmev in se bodo z veseljem prepevali, kakor hitro jih slovenski pevci поблиže spoznajo in se vanje poglobijo.

K 70letnici Lovru Horvatu «Zbori» iz srca čestitajo!

★

**Vodstvo pevskega zbora ljubljanskega frančiškanskega samostana** je po smrti p. Hugolina Sattnerja prevzel p. Franc Ačko.

**Ivan Dražil**, častni član «Slavca», vsemu slovanskemu pevskeemu svetu znan kot pevec in organizator, je praznoval 50letnico pevskega udejstvovanja. Bil je dolgo vrsto let tudi blagajnik Zveze slovenskih pevskih društev. K 50letnici mu «Zbori» najiskreneje čestitajo in mu želijo predvsem zdravja!

**Jernej Novak**, upokojeni uradnik združne zveze, ki se je mnogo pečal tudi z glasbo in je v raznih cerkvah vodil petje in orglal, je v maju umrl. Tudi nekaj solospjevov je komponiral. Blag mu spomin!

V inozemstvu so z izrednim uspehom izvajali Mandičevo malo suito, Osterčevo klasično uverturo in Gotovčovo simfonično kolo.

O mladi slovenski pevki Aniti Mezetovi piše «Muzički glasnik», da je njen sopran lirskega tipa in izenačen v vseh položajih s polnim, širokim dolnjim registrom in ima polno zvočnost.

**Natečaj za glasbeni festival.** Združenje prijateljev umetnosti «Cvijeta Zuzorić» priredi z željo, da podpre razvoj jugoslovanske glasbene kulture, marca 1935 jugoslovanski glasbeni festival, kjer bodo prvič izvajali simfonijska dela tistih jugoslovanskih skladateljev, ki jih bo posebno razsodišče zbralo za ta festival. Da izvede svojo idejo, razpisuje združenje prijateljev umetnosti «Cvijeta Zuzorić» natečaj za delo simfonijskega značaja, pri čemer ne predpisuje ne oblike ne ideje umetniškega ustvarjenja. Želi samo, da bodi delo izraz sodobnih umetniških in nacionalnih težnj jugoslovanske glasbene kulture. Delo mora trajati najmanj 10, največ 50 minut. Glede na praktično možnost izvajanja je potrebno, da instrumentalni sestav partiture ne preseže običajnih meja velikega simfonijskega orkestra. Dela je treba predložiti v orkestrski partituri čitljivo in s črnilom napisana do 1. januarja 1935. Partituro je treba označiti s šifro in priložiti zapečaten ovitek, označen z isto šifro, v njem morajo pa biti osebni podatki avtorjevi. Vsak skladatelj sme tekmovati samo z enim delom. V razsodišču so posvetovalni člani glasbenega odseka združenja prijateljev umetnosti «Cvijeta Zuzorić» in dirigent, ki mu je poverjena izvedba programa. Nagrada dela, ki ga razsodišče izbere, znaša 1000 Din in 1000 Din za prepis orkestralnega materiala, ki mora biti izročeno združenju do 15. februarja 1935. Nagrajeno delo in orkestralni material ostaneta skladateljeva last. Nagrajenih bo največ pet del. Skladbe naj se pošljejo priporočeno na naslov podpredsednice združenja ge. Kriste Djordjevičeve, Strahinjica bana ulica br. 67, Beograd. Z razpisom tega natečaja se združenje prijateljev umetnosti «Cvijeta Zuzorić» obrača na vse jugoslovanske skladatelje in jih prosi, da se udeležijo natečaja.

**Skupščina Udruženja Jugoslovenskih Muzičkih Autora (UJMA)** je zasedala v Zagrebu pod predsedstvom ravnatelja zagrebške opere Krešimira Baranovića. Ljubljansko sekcijo je zastopal skladatelj Emil Adamič. Iz tajniškega poročila je bilo razvidno, da je udruženje doseglo v borbi za zasiguranje pravic znatne uspehe. Stari odbor je dobil absoltorij in je bil na novo soglasno izvoljen, vanj je bil še kooptiran kot namestnik tajnika skladatelj Jakov Gotovac. Nakladniki Albini in Roskamp so predlagali, naj se v UJMA osnuje sekcija domačih založnikov, ki bi izdajala domače kompozicije za salonske orkestre.

**31. maja t.l.** je poteklo 80 let od smrti ustanovitelja jugoslovanske glasbe Vatroslava Lisinskega. Bil je prvi glasbenik v Zagrebu, ki je hotel organizirati tamkaj glasbeno življenje in ga dvigniti na umetniško-nacionalni nivo. Zanimivo je to, da je bil njegov oče Andrej Fuchs po poreklu Slovenec. Lisinskega prvo opero «Ljubav i zloba» so prvič izvajali leta 1846. v zagrebškem gledališču, najboljšje njegovo delo je pa opera «Porin»; napisal je še nešteto drugih skladb. Pred našo Glasbeno Matico stoji njegov kip, umetniško delo akademičnega kiparja F. Dolinarja.

**Bolgarski pevski zbor «Rodna pesem»** iz Plovdiva je prišel v Ljubljano in je ob priliki 50letnega jubileja društva «Slavca» nastopil v dvorani «Uniona». Ustanovil je društvo Angel Bukorešljiev, ki mu je bil tudi prvi pevovodja. Prišel je z zborom v Ljubljano. — Prvi predsednik društva je bil Slovenec prof. Anton Bezenšek. Pozneje je bil pevovodja društva poznani kritik prof. Ivan Kamburov, sedaj so pa dirigenti društva Ivan Kočetov, Kočev in Panajot Georgijev. Pri pevskih tekmah v Sofiji leta 1932. in Kazanliku leta 1933. je prejelo društvo naslov Bolgarskega pevskega prvaka. Moški zbor šteje okoli 80 pevcev in je izvrstno vpet, prinesel nam je pesmi velike umetniške vrednosti in jih je tudi izvrstno izvajal. Bolgarski gostje so bili sprejeti v Ljubljani nad vse pristrčno in jim je tudi Glasbena Matica priredila večerjo.

**Oton Klemperer**, bivši direktor državne opere v Berlinu je umrl v pregnanstvu, ker je moral zaradi svojega židovskega porekla bežati iz Nemčije.

**Bohuslavu Martinu** je podelila Češka akademija nagrado 5000 Kč za balet «Špaliček».

**Kuratorij jubilejne naklade Bedřicha Smetane v Brnu** je podelil veliko jubilejno nagrado za leto 1934. v znesku 50.000 Kč dr. Josefu Suku v Pragi za njegovo simfonično skladbo «Epilog».

V Bratislavi so pokrenili akcijo, da postavijo spomenik pokojnemu skladatelju Leošu Janačku.

**Maks Pallenberg**, najboljši sodobni komik, se je ponesrečil in ubil pri aeroplanski nesreči v Karlovih Varjih.

**Slavni italijanski oratorijski skladatelj Lorenzo Perosi** je doživel 60letnico rojstva.

## Iz uredništva in upravnništva

V glasbenem delu 4. zvezka «Zborov» priobčujemo dve najnovejši priredbi narodnih pesmi po Emilu Adamiču, in sicer idrijsko «Ženka mi v goste gre» ter južnoštajersko «Furmansko», obe za mešani zbor, katere napeve je zapisal Fr. Marolt. Moški zbori dobé L. Horvatovo harmonizacijo koroške narodne «Nčabom več vinca piv» ter D. Bučarjev venček 6 narodnih. — V književni priligi se spominjamo predvsem blagopokojnega našega mojstra p. Hugolina Sattnerja in poročamo o velikih praških pevskih svečanostih ob koncu aprila in v začetku maja. Mnogo gradiva (poročil o koncertih, operi in drobnih vesti) smo morali zaradi tesnega prostora odložiti za prihodnjo številko. — Imela bo silno zanimivo vsebino: lužiškosrbske, češke in bolgarske skladbe s primernimi članki.

Ponovno prosimo vse naše naročnike, naj poravnajo naročnino za «Zbore» za leto 1934. v znesku 50 Din, kdor je pa dolžan za lansko leto, pa še to. Zastonj lista pošiljati ne moremo več, ker stane dosti denarja.

Podpirajte pa tudi «Pevca» in «Cerkveni glasbenik»!

Urednikov zaključek dne 30. julija 1934.





# Ženka mi v goste gre

Iz Idrije. Napev napisal Fr. Marolt

E. Adamič  
(Ljubljana)

Mešan  
zbor

*Allegretto* (♩. = 36)

*p* \*) Žen-ka mi v goste gre, m-nem neme neme na - je, m-nem neme neme na - je,

na - je, na - je, na-je-je, na-je-je, mo-ža do-ma pusti, hopsa-sa-

sa - je, mo-ža do-ma pusti, hopsa-sa-sa - je. „Kaj do-ma delal, delal bom,

sa-je-je, de - lal bom,

m-nem neme neme na - je, m-nem neme neme na - je, na - je, na - je, na-je-je,

m-nem ne-me na - je, m-nem ne-me na - je,

na-je-je „Repi-oo ri-bal boš, hopsa-sa, sa - je, re-pi-co ri-bal boš,

\*) Pojte, ako znate, v idrijskem narečju!

hopsa-sa, sa - je. "Ri-bal jo že ne bom, *mnem, ne - me* na - je, *mnem ne - me,*  
*že ne, že ne bom, <sup>mnem,</sup> neme, neme* *ne-me, neme*

*mf*  
 na - je, na - je, na - je, na - je - je, na - je - je. "Pa jo tud jel ne boš,

*f*  
 hopsa-sa, sa - je, pa jo tud jel ne boš, hopsa-sa, sa - je. " *(Jezno)* "Ur-žem te  
*f*

*ten.*  
 v repni-repnico, *mnem, neme, neme,* na - je, *mnem, neme, neme,* na - je, na - je,  
 v re - pni - co, *mnem, ne - me,* na - je, *mnem, ne - me* na - je *ff* na - je

*f*  
 na - je - je, "Be-lo smrt vi-del boš, hopsa-sa, sa - je, be-lo smrt  
*p* na - je - je. " *ff* počasi, preteče

*živo*  
 vi-del boš, hopsa-sa, sa - je. "

# Furmanska

Južnoštajerska. Napev napisal Fr. Marolt

E. Adamič  
(Ljubljana)

Mešan  
zbor

Andante, (♩ = 72)

mf Gor-sih fan-tov na sve-tu ni, kak so ti mla-di

fur-ma-ni, kak so ti mla-di fur-ma-ni, kak so ti mla-di

p fur-ma-ni. Po šro-kih ce-stah vo-zi-jo in težke vo-ze

ba-se-jo in tež-ke vo-ze ba-se-jo in tež-ke vo-ze

ba-se-jo. Komaj že da-leč pre-pe-lja, na sre-di me-sta

mf  
bas marc.

ob-sto-ji, na sre-di me - sta ob-sto-ji, na sre-di me - sta

ob-sto-ji. In ta-ko z gaj - žlo za-br-či, po cel'-mu me - stu

*f*

In ta-ko z gajžlo za-br-či, po cel'nu mestu

glas le-ti, po cel'-mu me - stu glas le-ti, po cel'-mu me - stu

glas le-ti, po cel'nu mestu glas le-ti, po cel'nu mestu

glas le-ti: „Oj-ša, — oj, — kelnar-ca, priprav' — ti mi ve -

„Oj-ša, oj-ša, oj, kelnar-ca, priprav' ve -

čer-ji-ca, oj-ša, oj-ša, ti, kel-nar-ca, priprav' ti mi, priprav've

čerji-ca, oj-ša, oj, kel-nar-ca,

*cresc.*

*poco rit.* *a tempo*

če-rji-ca, pri-pra-vi ti mi ve-čer-ja je pri-  
 če-rji-ca, „ve-čer-ja je pri-“  
 „ve-čer-ja je pri-“

*mf*

pravlje-na, na mi *cresc.* zo je po-stavlje-na, ve-če-rja je pri -  
 pravlje-na, na mi-zo je po-stavlje-na, ve-čer-ja

pravlje-na, na mi-zo je po *rit.* stavlje-na.“ *a tempo*  
 je pri-pravlje-na, na mi-zo je po-stavlje-na.“ *f*

*Tenor* *f*

*Bas* „Oj-ša, —  
 „Oj-“

*ff cresc.* *poco rit.*

Oj-ša, — oj-ša.

oj, kel-nar-ca, oj, kel-nar-ca, — oj-ša, — oj-ša, oj,  
 -ša,

*a tempo*

kel-nar-ca, *f* oj, kolko bo pa raj-ten-ga, — oj, kolko bo pa  
 oj, kolko, kol'-ko bo raj-ten-ga, oj, kol'-ko bo pa



Rodoljuba Jožetu Kurašu

## Nčá bom več vinca piv

Koroška

Privedil Lovro Horvat  
(Kamnik)

Zmerno gibčno

Moški  
zbor

*p*  
Il. ten. vodi  
Oj da-kle-te vi, za-po-mni-te si da vaš liep obraz  
Pa ribcari do-bro gre, ker že-je ne tr-pé, pi-je-jo le vo-dó,

je le za'n kra-tek čas; va-se lie-pe o-či so že za-te-mnjene, ker ble ste  
pa nč ne za-pijo; al' vo-da se ska-li, to ri-bce za-losti, to jim ve-

*mf*  
**Bariton**  
3. Ko pri-de grenka smrt, ta hramček bo zaprt,  
cveč<sup>1)</sup> ja cveč za-ljublje-ne. 3. Ko pri-de gren-ka smrt, ta hramček bo zaprt,  
se-<sup>2)</sup> je vse, vse za-gre-ni.

*ritard.*  
te hva-žek<sup>2)</sup> pa na stran, jaz bom pa po-kopan. Nčá bom več vin-ca piv,  
te hva-žek<sup>2)</sup> pa na stran, jaz bom pa po-kopan. Nčá bom več vin-ca piv,

<sup>1)</sup> cveč = preveč; <sup>2)</sup> hvažek = glažek, kozarček

*rit.* *a tempo*

bom v čr-ni ze-mlji hrjiv, tam bom sr-ce moje hva-div, n'ča bom več

bom v čr-ni zemlji hrjiv, tam bom sr-ce moje hva-div, n'ča bom več

*ritard.*

vin-ca piv, bom v čr-ni zemlji hrjiv, tam bom sr-ce moje hvadiv.

vin-ca piv, bom v čr-ni zemlji hrjiv, tam bom sr-ce moje hvadiv.

<sup>3</sup>hrjiv = troknel

Letnik X.

Zbori - 1934

Št. 4 č

Oktetu „Ljubljanskega Zvona“

## Sest narodnih

Venček

Danilo Bučar  
(Ljubljana)

*Živahno*  
*mf*

Moški zbor

Venček na gla-vi se bliska ti'zki-ti-ce ro-žic ze-

*Počasneje*

*p* *mf* *p* *p*

le-nih, slovensko de-kle! ro-žic ze-le-nih, slovensko de-kle! slo-



*Z občutkom*  
*p*  
 vensko de-kle! *Ljuba si pomlad ze-le-na, kak si le-pa rozcvete-na*  
*I. bas maro,*  
*rit. p*  
*dolga!*

*f*  
 Brzko se o - zeleniš, lju-bim fan-tom žalost striš.  
*Otožno, počasi*  
*p*  
 1. Ra - sti, ra - sti  
 2. Ka - dar jaz u -

1. rožmarin, ti de-viški drag spomin, 1. ro - žmarin i - ma svoj duh,  
 2. zro - žmarina ze-len'ga,  
 2. mr-la bom, ve - nec lep nar-di-la bom 1. rožmarin i - ma svoj duh, naj bo  
 2. z rožmari - na ze-len'ga, nagel -

1. ro - žmarin i - ma svoj duh,  
 2. zro - žmarina ze-len'ga,

1. naj bo ze-len al' pa suh, al' pa suh.  
 2. na-gel-na ru-de-če - - - - - ga, rde-če-ga.  
 1. ze - - len al' pa suh, al' pa suh.  
 2. na ru-de-če - - - - - ga, rde-če-ga.

1. naj bo ze-len al' pa  
 2. na-gel-na ru-de-če -

1. kitica  
 2. kitica

*mf*  
*zadrži a tempo*  
 1. Ljub'ca po-vej, povej, al' me še ljubiš kej, — al' me še ljubiš kej,  
 2. O-čka me kre-gajo, ma'nca mi branijo, — jaz ti ta-ko povem, —

*mf*

*I. kitica* *II. kitica ritard.* *Veselo*

de-kle po-vej! *p* smem, ne smem, ne smem. Oh, *f* saj sMa-

da te ne *p* smem, ne smem, ne smem. Oh, *f* saj sMa-

*ritard.*

ri-čka mo-ja, saj s'Marička mo-ja, saj s'Marička mo-ja.

*a tempo* *riten.* *a tempo*

Oh, saj s'Marička, Marička, Mari-čka, Marička mo-ja, saj s'Marička mo-ja,

*Veselo - hitro*

saj te rad i-mam. *f* Birt raj-ten-go pi - še. *p* Birt

*Hitro*

raj-ten-go pi - še, oj pi - še, oj pi - še. Ce pi - še, naj zbrí - še, ne

*vedno močnejše*

*I. do* *II. do*

gremo prej do-mov. *f* Birt gremo prej do-mov.

*rit.* *f*

domov, ne gremo prej domov.

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO

TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

KI IMA VSE SLOVENSKE  
IN TUJE MUZIKALIJE  
VEDNO V ZALOGI

\*

KNJIGARNO  
GLASBENE  
MATIC E

LJUBLJANA  
KONGRESNI TRG 9  
POŠTNI PREDAL 105

\*

ČEMAŽAR JOSIP

*Litografija*

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

*Offsettisk*

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH  
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-  
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATIS-  
NJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP

**GROM** D. Z O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI  
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA  
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM  
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih  
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

**Najugodneje kupite**

Telefon 29-13  
nogavice, rokavice, srajce, naramnice,  
ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča  
mila, čipke, svilnate trakove in veze-  
nine, DMC-prejce, vse potrebščine  
za čevljarje, šivilje in krojače  
samo pri tvrdki

**JOSIP PETELINC, LJUBLJANA**

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

**KREDITNI ZAVOD**

**ZA TRGOVINO**

**IN INDUSTRIJO**

Brzojavni naslov:  
KREDIT LJUBLJANA  
Telefon št. 3781,  
3782, 3783, 3784 in 3785

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih  
vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna  
naročila, predjemi in krediti vsake vrste,  
eskompt in inkaso menic in kuponov, na-  
kazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

**LJUBLJANA**  
Prešernova ulica 50  
(v lastnem postopju)

